

Llegendes urbanes i la llei del mínim esforç

Segons aquest rumor-llegenda urbana, els francesos -qui si no?- es dediquen a llançar caixes plenes d'escurçons des dels avions, per tal que quan arribin a terra, s'escampin i es reproduïxin

Enric Quílez

ENRIC QUÍLEZ CASTRO.- Dins de la rumorologia, estan estudiats una sèrie de casos molt concrets i molt nombrosos que es van repetint segons uns esquemes, per tota la geografia terrestre i al llarg del temps. Alguns són propis d'una zona i altres són força cosmopolites. Alguns d'ells reben el nom de llegendes urbanes i algunes, fins i tot, entren dins de les teories de la conspiració.

Entre les primeres, podem trobar la dona morta de la corba i entre les segones, els chemtrails. Però tots tenen en comú una cosa: aquells que us les expliquen,

juraran per la tomba dels seus avantpassats que són certes o que fins i tot ells han estat testimonis d'algun d'aquests curiosos esdeveniments.

Deixeu-me que us en comenti un, que circula des de fa dècades, per la Cerdanya i altres zones de frontera: l'increïble cas dels escurçons voladors. Segons aquest rumor-llegenda urbana, els francesos -qui si no?- es dediquen a llançar caixes plenes d'escurçons des dels avions, per tal que quan arribin a terra, s'escampin i es reproduueixin.

La gràcia és que, després, uns tècnics de laboratori van a caçar-los i els extreuen el verí, que fan servir per aplicacions diverses en laboratori. Segur que molts de vosaltres ho heu sentit algun cop i segur que us ho han explicat amb total convenciment.

Bé, això és més fals que un duro sevillà. No sé si algun laboratori es dedica a caçar escurçons amb finalitats mèdiques (podria ser), però hem d'aplicar la navalla d'Ockam o, si ho preferiu, la llei del mínim esforç i del sentit comú.

Llançar una caixa plena d'escurçons des d'un avió és una idea força dolenta. Més que res, perquè aquests rèptils són vertebrats i amb l'impacte es matarien

Llançar una caixa plena d'escurçons des d'un avió és una idea força dolenta. Més que res, perquè aquests rèptils són vertebrats i amb l'impacte es matarien. Suposem que els llancessin amb paracaigudes i que en tocar terra, la caixa s'obris amb algun dispositiu (car i complicat) i els escurçons sortissin tan panxos.

A veure, algú s'ha plantejat el cost de l'operació? No és més barat directament criar-los en un terrari en un laboratori? Els escurçons es poden criar en captivitat, cap problema. Després els vas traient el verí fins que es moren i llavors els substitueixes per altres més joves. Ras i curt.

Més simple, més barat, menys polèmic i sense problemes logístics veritablement complicats. No sé a qui se li va acudir la idea, però reconec que devia tenir molta imaginació o tenia un sentit de l'humor força retorçat.

Com a nota humorística, alguns han entès bé el principi del mínim esforç i apliquen el sentit comú amb una certa elegància. Una coneguda cadena de menjar ràpid va ser acusada per un suposat client que va afirmar que havia trobat, dins d'una hamburguesa, una dent de rata.

No sé com podria distingir una dent de rata d'una dent d'un altre bitxo petit, però mira, sembla que, amb això, el que volia dir és que la carn de l'hamburguesa era de rata.

Què va fer la cadena d'establiments? Negar-ho emfàticament? Sí, però van afegir que era poc probable que la carn fos de rata, perquè la carn de rata sortia més cara que la carn de vedella i que ells anaven per la pela. Bé, no ho van dir així, però ho van donar a entendre. Senzillament genial.